

Türelemmel és nyállal

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXIII. évfolyam, 10. szám, 2019. március 8.

Nyáry Krisztián: *Írjál és szeressél. 125 szerelmes levél és történet.* Corvina Kiadó, Budapest, 2018, 280 oldal, 4500 Ft

Persze velem is szembejött a Nyáry-jelenség tanári munkám során, az alávetettség évszázados hagyományaira szocializált bölcsészlányok hivatkoztak az *Így szerettek őkre mint az irodalom kapudrogjára (hogy örültem volna, ha ezt a szót használják, jelezve, hogy nem áldozataim, hanem urai a helyzetnek), és volt a válasz zavart hallgatás, mikor azt kérdeztem, hogy mit olvastak el mondjuk Füst Milántól annak hatására, hogy szerelmi életével ily szerencsésen módjokban állt megismerkedni. A zavart hallgatás a szemináriumon most szóra sem érdemes, amit problémának tartok, az a zavart hallgatás az abúzus megtapasztalásakor, vagy az, hogy nagyjából a teljes magyar társadalom szerelmi kultúrájába, „udvarlási” kódjaiba belefér a hatalmi visszaélés és a zaklatás. Ezt a felelősséget nyilván eszem ágában sincs a sikeres könyvkiadó-igazgató és nagyvakációzó irodalomtörténész nyakába zúdítani, hiszen ő csak szórakoztatni kíván épületesen, nem tehet nagytermészetű hőseiről. Kivéve, hogy ő is - akaratlanul, könnyedén - hivatkozási alapot szolgáltatott a magyar #metoogyors elsikálásához. („[...] ott van takarónak a zseni kulturális fölényére való hivatkozás, mert hát mégiscsak más, ha Kassák Lajos töri be hites felesége orrát, mint ha Damu Roland teszi ugyanezt.” (konyves.blog.hu/2012/10/20 - kiemelés tőlem).*